

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 265-1919)

Originalt emne

Hospitaler

Sygehuse

Sygehuse/Kommunens Hospitalsvæsen i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 12. juli 1919 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 265-1919)

Andragende om Friplads paa Sygehus for en af Aarhus Hospitals Patienter.

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Indstilling: "Under Henviſning til, at Sygehusudvalget ikke bevilger Fripladser paa Kommunens Hospitaler til Patienter, der lider af kroniske Sygdomme, kan Udvalget ikke anbefale foranstaaende Ansøgning."

Mariane Thomsen oplyste, at det drejede sig om en Pensionær i Aarhus Hospital, Frk. Schwartz, som i April 1918 blev ramt af Apoplexi og paa Hospitalets Regning indlagdes paa Kommunehospitalet. Senere var hun flyttet ud paa Sct. Josephs Hospital, hvor hun endnu laa; hun var 75 Aar, og der var ikke Udsigt til, at hun kunde blive rask. Da Aarhus Hospital ikke godt havde Raad til at betale den store Udgift, 3 Kr. pr. Dag, ansøgte man nu Byraadet om Friplads for hende paa Hospitalet eller muligvis faa Beløbet ydet som Alderdomsunderstøttelse.

Kjeld Sørensen syntes, at Hospitalets Forfatning var for gammeldags. Det var rimeligt, at dets Beboere fik Alderdomsunderstøttelse, og at Kommunen saa fik nogen Indflydelse paa Ledelsen. Det var urigtigt, at der stod Lejligheder ledige dernede, og man kunde godt tænke sig, at Huslejenævnet vilde gribe ind og forlange dem udlejede.

Mariane Thomsen svarede, at naar der havde staaet enkelte Pladser ledige i et Par Aar, var det, fordi man ikke havde haft Raad til at besætte dem. Der var rettet Forespørgsel til Justitsministeriet herom, og der maatte vel en Gang komme Svar herpaa. Huslejenævnet kunde næppe blande sig i Hospitalets Sager, for det var jo ikke Lejligheder, der udlejedes.

Kjeld Sørensen bemærkede, at Byraadet havde givet et Tilskud til Hospitalet, Alderdomsudvalget var stemt for at give en Del af Beboerne Alderdomshjælp, og nu var der Tale om en Friplads paa Kommunens Hospital. Men naar Byraadet stillede sig saadan, burde man ogsaa have nogen Indflydelse, saa alt ikke drejede sig efter en gammel Fundats. Den Slags burde ophæves, for de passede ikke til vor moderne Tid.

Formanden syntes, at Spørgsmaalet om Lejlighederne let kunde ordnes ved, at f. Eks. Alderdomsudvalget lejede nogle Rum dernede.

N. Joh. Laursen havde i sin Tid talt med Justitsministeren om, at Staten ydede et Tilskud til den Slags Hospitaler, saa man kunde tage imod saa mange, som der var Plads til; men det var ikke lykkedes at opnaa noget. Det kunde interessere Taleren at vide, hvad Ministeriet vilde svare til Hospitalets Forespørgsel.

Mariane Thomsen kunde oplyse, at den ene ledige Plads var besat i Dag, og de to andre blev muligvis besatte i Løbet af kort Tid. Hvad kroniske Syge angik havde baade Fattigvæsenet og Alderdomshjemmet mange Patienter, som havde ligget paa Hospitalet i 8-10 Aar, en enkelt vist i 16 Aar.

Salling vilde gøre Kjeld Sørensen opmærksom paa, at Grunden til, at Pladserne stod ledige, var, at Hospitalet paa Grund af Dyrtiden ikke havde Raad til at besætte dem. Taleren vilde henstille at hjælpe Hospitalet med den syge Kone.

Kjeld Sørensen hævdede herimod, at det netop var Spørgsmaalet om den gamle Instruks, der var det afgørende, for Alderdomsudvalget var gaaet med til at bevilge dem Alderdomsunderstøttelse, og dermed var Pengespørgsmaalet ude af Verden Men Biskoppen havde modsat sig dette.

Mariane Thomsen syntes ikke, Kjeld Sørensen burde udslynge en saadan Beskyldning. Selv om Kjeld Sørensen havde den bedste Vilje til at sløjfe alle gamle Institutioner, gik det dog ikke saa let med at slaa en Streg over disse gamle Bestemmelser - heldigvis.

Kjeld Sørensen svarede hertil, at der dog maatte være nogen, der modsatte sig Forandringen, og det kunde ikke være andre end Direktionen, som bestod af Biskoppen

og Amtmanden. Taleren var ikke revolutionær; men denne Stilling var imod al sund Fornuft. Naar noget var for gammeldags, burde det ryddes af Vejen.

Mariane Thomsen gjorde opmærksom paa, at det ikke kunde kaldes Lejligheder, idet der f. Eks. var fælles Køkken for alle Beboerne.

Indstillingen vedtoges.

